

Med virkning fra FTB 1994 indgår kommunernes andel af rentebidraget i udgiftsbevillingen og medtages derfor samtidig som indtægtsbevilling. Dette gælder således ikke for FL 1995. De anførte forventede årlige udbetalinger er behæftet med nogen usikkerhed. De samlede udbetalinger efter 1999 kan med meget betydelig usikkerhed anslås til 0,7 mia. kr. Udbetalingen af rentebidrag skønnes med betydelig usikkerhed at falde bort omkring år 2015.

14.35. Sanering og byfornyelse

Offentligt støttet byfornyelse

I forbindelse med gennemførelse af sanering eller byfornyelse i henhold til lov om byfornyelse og boligforbedring, er der en lang række forskelligartede opgaver, som stat og kommune yder støtte til. Umiddelbart kan der skelnes mellem to typer af udgifter, som også finansieringsmæssigt adskiller sig fra hinanden. For det første er der planudgifter i bredeste forstand. Det drejer sig om udgifter til planlægning, administration, information til de berørte lejere og ejere, genhusning, erstatning i forbindelse med overtagelse af ejendomme, etablering af friarealer, nedrivning m.v. For det andet er der udgifter til ombygning, forbedring og istandsættelse af eksisterende erhvervs- og beboelsesejendomme.

Den offentlige støtte er afhængig af udgiftstypen og af, om støtten gives i medfør af saneringsloven eller i medfør af byfornylesloven. Siden 1.1.1985 har det ikke været muligt at vedtage nye saneringsplaner, men på grund af lang gennemførelsesperiode, behov for mertilsgn samt følge af prisstigninger og projektændringer samt afledede finansieringsudgifter, vil der fortsat i de næste 20-30 år skulle foretages udbetalinger i henhold til saneringslovens bestemmelser.

For planudgifternes vedkommende gælder, at det offentlige dækker alle udgifterne. I saneringslovens støttesystem er støtteproceduren den, at staten på baggrund af den godkendte finansieringsplan for saneringen yder kommunen et midlertidigt saneringslån til dækning af udgifterne, efterhånden som de afholdes. Når saneringen er afsluttet og regnskabet godkendt, konverteres halvdelen af lånet til et 20-årigt endeligt statslån til kommunen, medens den resterende halvdel konverteres til tilskud. På tillægsbevillingstidspunktet nedskrives udlånsbevillingen med det beløb, som er konverteret til tilskud, og beløbet opføres i stedet på § 14.35.03.20.54. Saneringstilskud. Der gives endvidere saneringslån til dækning af tabserstatning. Om udbetalingerne af saneringslån henvises til anmærkningerne til § 14.35.03.10.81. Saneringslån.

I byfornyleslovens støttesystem betaler kommunen i første omgang hele udgiften, hvorefter staten refunderer kommunen halvdelen. Der ydes ikke i dette støttesystem støtte i form af lån eller andet til ejendomserhvervelse. Kommunen må selv finansiere erhvervelsen, som således ikke belaster tilsagnsrammen. Om udbetalingerne af refusion af byfornylesudgifter henvises til anmærkningerne til § 14.35.11.10.72. Refusion af byfornylesudgifter.

Til de egentlige ombygningsudgifter gives der offentlig støtte på flere forskellige måder. Den midlertidige finansiering i ombygningsperioden sker ved optagelse af almindeligt bygge-lån i et pengeinstitut. Der kan ydes kommunal garanti til disse lån, ligesom renteudgifterne kan medtages i det endelige ombygningsregnskab.

Den endelige finansiering støttes efter to forskellige regelsæt.

For saneringsplaner, der er vedtaget af kommunalbestyrelse/saneringsselskab inden 1.7.1983, foretages den endelige finansiering på følgende måde: Den del af forbedringsudgiften, som øger ejendommens værdi, finansieres ved optagelse af et almindeligt realkreditlån.

Renteudgiften på lånet deles mellem lejere/ejere og staten, således at lejerne/ejerne betaler en basisrent på 6 pct., medens staten betaler forskellen mellem disse 6 pct. og markedsrenten på lånet. Statens rentesikring aftrappes efter fire år med 75 pct. af stigningen i løn- eller prisstigningerne, sidstnævnte såfremt disse er mindre end lønstigningerne. Om udbetalinger-